

Crítica

>>

La limusina

Qualsevol cosa és bona per treure els veïns de la rutina, per això tothom parla d'una limusina que acaba d'arribar al barri. Qui hi deu haver a dins? Una actriu? Gàngsters? No ho poden saber, perquè els vidres són foscos, però les seves elucubracions estan lluny de la realitat.

El relat és entretingut, capta l'atenció amb facilitat sense caure en el desinterès per avoriment. I l'il·lustrador, en la mateixa línia, també garanteix la curiositat. De tota manera –ara em centro en la imatge–, Lluís Farré sol pecar del mateix: les escenes estan en un mateix pla, de manera que de vegades la informació queda desordenada. D'altra banda, des del meu punt de vista hi ha massa colors en una mateixa pàgina, com si a l'hora d'acolorir-la no s'hagués fet una reflexió –un dels perills de treballar amb l'ordinador és la rapidesa amb què es poden omplir els espais blancs–. A més, en algunes escenes hi ha elements innecessaris, com un cargol passejant-se per un tomàquet o un nen mirant-se una marieta, gens importants per al desenvolupament de la història i que ens en poden allunyar. I acabo amb un missatge per a l'editorial: suggereixo que les guardes siguin més simples; és una qüestió de gustos.

Bernat Cormand

Valoració del crític:

Fitxa

Títol:

La limusina

Autor: HOMS, Núria
Il·lustrador: Lluís Farré
Editorial: Baula
Lloc de edició: Barcelona
Any: 2011
Any: Contes Esbojarrats
colecció: 2
nº: 978-84-479-2311-3
ISBN:

[Índex](#) [Articles](#) [Crítica](#) [Redacció](#) [Contacte](#) [Cercador](#) [CLIJCAT](#)

>>

